

(Niektoré) Zmluvnoprávne aspekty práva proti nekalej súťaži

Kristián Csach*

V príspevku by autor rád vzdal hold jubilantovi nadviazaním na dve z oceánu jeho myšlienok, a to na úvahy o sudcovskej skutkovej podstate nekalej súťaže – porušení noriem z iných právnych predpisov s dôsledkami pre súťažné postavenie¹ a na úvahu, že porušenie zákazu nekalých obchodných praktík je postihovateľné konkurenčnými žalobami aj ako nekalosúťažné konanie.² Tieto úvahy by rád premietol do kontextov zmluvného práva.

Nekalosúťažná ochrana zmluvnoprávných pozícií?

Nekalosúťažné aktivity sú často spojené s určitou zmluvou. V prvom rade je to určitá **negociačná okolnosť**, ktorá predstavuje nekalú súťaž (klamlivé označenie, parazitovanie na povesti iného súťažiťa a podobne). Je ale zmluva neplatná iba preto, lebo bola uzatvorená pod určitým vplyvom nekalosúťažného konania? Odpoveď na takto položenú otázku by nemala byť zložitá. Podľa čl. 3 ods. 2 smernice o nekalých obchodných praktikách³ sa smernica nedotýka zmluvného práva, najmä pravidiel o platnosti, uzavieraní alebo účinkoch zmluvy. Podľa názoru Súdneho dvora EÚ zistenie prípadnej nekalej povahy určitej praktiky nemá priamy

vplyv na posúdenie platnosti uzatvorenej zmluvy.⁴ Z toho ale nie je možné vyvodiť záver, že existencia nekalej praktiky nemá žiadny súkromnoprávny následok prejavujúci sa v zmluvnom práve. Súkromnoprávne následky nekalej obchodnej praktiky vo vzťahu k platnosti či trvaniu zmluvy sa posúdia v rámci klasických inštitútov súkromného práva (omyl, zodpovednosť za *culpa in contrahendo* a podobne).⁵ Rovnaké by ako základné pravidlo mohlo platiť aj vo vzťahu k ostatným prípadom nekalosúťažného konania.

Aj **samotná zmluvná povinnosť, resp. jej porušenie** môže predstavovať nekalú súťaž. Napríklad *Kotásek* v nadväznosti na nemeckú a rakúsku judikatúru navrhuje, aby sa porušenie zmluvy hodnotilo ako nekalosúťažné konanie, ak spĺňa podmienky generálnej klauzule nekalej súťaže.⁶ Nesplnenie zmluvných povinností podľa neho spĺňa podmienku konania v hospodárskej súťaži, ak je porušenie zmluvy v podstate obchodnou stratégiou porušiteľa, ako aj v prípade ak sa zmluva ako taká vzťahuje na účasť v súťaži (napríklad konkurenčné doložky).⁷

Nekalosúťažné aspekty môže mať aj **porušenie pravidiel zmluvného práva, ktoré vedú k neplatnosti zmluvného dojednaní**. Môže sa zdať, že takto postavený problém nie je potrebné tematizovať, keďže vo vzťahu porušiteľa k druhej zmluvnej strane bude mať zmluvná strana v podstate všetky relevantné nároky zahrnuté už v zmluvnom práve, resp. v práve bezdôvodného obohatenia. Situácia je však odlišná, pokiaľ ide o nároky tretích osôb, konkurentov porušiteľa. Tí, ako vieme, sa nemôže v rámci zmluvného práva dovolávať neplatnosti zmluvy uzatvorenej medzi inými stra-

* Doc. JUDr. Kristián Csach, PhD. LL.M., pôsobí na Katedre obchodného práva a hospodárskeho práva Univerzity Pavla Jozefa Šafárika, Právnickej fakulty, je externým lektorom Justičnej akadémie Slovenskej republiky a Of Counsel PRK Partners s.r.o.

¹ Hajn, P. Komunitární a české právo proti nekalé soutěži. Brno. MU. 2010, s. 61, s. 135. Pozri aj Ondřejová, D. Tzv. soudcovské (nepojmenované) skutkové podstaty nekalé soutěže pohledem nové systematiky. *Obchodněprávní revue*. 2014, č. 10, s. 287 a nasl.

² Hajn, op. cit. s. 54, s. 113.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách).

⁴ Pozri napr. uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-433/11 „SKP“ z 8. novembra 2012, bod 30 a rozsudok vo veci C-453/10 „Pereničová a Perenič“ z 15. marca 2012, body 45 a 46.

⁵ K tomu pozri aj Zavadová, D. Nekalé obchodné praktiky a ich vplyv na platnosť právnych úkonov vo finančných službách. *Súkromné právo*, 2015 (v tlači).

⁶ *Kotásek*, J. Nesplnění smluvních povinností jako nekalá soutěž. *Časopis pro právní vědu a praxi*. 2/2009, s. 76-80.

⁷ Pozri aj rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. n. 3 Cmo 253/97 z 29. 1. 1999.

nami. Potenciálna žaloba konkurenta na zdržanie sa nekalosúťažnej činnosti by tak efektívne mohla suplovať nedostupnú konkurenčnú žalobu o zdržanie sa používania zmluvných textov, obsahujúcich neplatné doložky.

Skúmajme pritom, ako sa nároky a prostriedky ochrany dvoch rôzne poškodených subjektov – zmluvného partnera a konkurenta – vzájomne ovplyvňujú. Má zmluvný partner k dispozícii aj nároky vyplývajúce z nekalej súťaže a naopak, majú nekalosúťažné prostriedky ochrany konkurenta vplyv na zmluvné pozície porušiteľa a kontrahenta?

Úvahu je možné otvoriť nadviazaním na názor *Kotáška*, že ak je systematické neplnenie zmluvných povinností nekalosúťažným konaním, tak aj systematické uzatváranie neplatných zmlúv by mohlo predstavovať takéto konanie. Môžeme totiž vychádzať z toho, že aj kvalita zmluvného dojednaní (rozloženie práv a povinností) je ekonomickým statkom a prejavuje sa v cene za plnenie.⁸ Navyše, aj pri neplatných zmluvných dojednaniach existuje riziko ich dobrovoľného plnenia zo strany kontrahenta, resp. odstrašenia od uplatňovania si práva, čím sa porušiteľ dostáva do výhodnejšieho postavenia. Môžeme tak rozvíjať úvahu, či aj pravidlá zmluvného práva predstavujú také predpisy, porušenie ktorých má dôsledky pre súťažné postavenie.

Namiesto širokého skúmania, či neplatnosť zmluvného dojednaní predstavuje nekalosúťažné konanie sa zamerajme najprv na výsek problému, a to či a za akých podmienok by mohla byť určitá neplatná zmluvná doložka nekalou obchodnou praktikou. Začneme špecifickým prípadom neplatnosti, neprijateľnými (nekalými alebo neférovými) klauzulami v štandardných spotrebiteľských zmluvách.

Neprijateľná (neférová) zmluvná podmienka ako nekalá obchodná praktika

Zaujímavé poznatky o problematike môžeme získať pohľadom na blízke zahraničie. Z rovnakých dôvodov ako *Kotášek* si volíme rakúsku a nemeckú judikatúru a doktrínu pre náčrt možného vzorového riešenia problému. V nemeckej právnej vede sa pomerne nedávno objavovali úvahy o konkurenčnej ochrane pri používaní neplatných štandardných zmluvných klauzúl.⁹ Doktrína uvažovala o tom,

že aj neplatnosť zmluvného dojednaní v dôsledku porušenia zákazu neprijateľných zmluvných podmienok je porušením normy regulujúcej správanie sa na trhu (*Marktverhaltensregelung*) požadovanej v zmysle § 4 č. 11 nemeckého zákona o nekalej súťaži (nemUWG). Judikatúra nižších súdov sa ale spočiatku neustálila a judikatúra BGH chýbala.

Judikátorne bola otázka tematizovaná najprv v rakúskom práve. Podľa rakúskeho Najvyššieho súdneho dvora (OGH) je používanie neprijateľných zmluvných podmienok iným nekalým konaním v zmysle § 1 ods. 1 č. 1 rakúskeho zákona o nekalej súťaži (rakUWG), vyžadujúcim okrem iného aj citelné a neodôvodnené ovplyvnenie súťaže. To je splnené tým, že súťažiteľ získava v právnom a hospodárskom zmysle výhodnejšiu pozíciu na úkor ostatných súťažiteľov.¹⁰ Podľa rakúskeho práva tak nekalá zmluvná podmienka ale aj iný dôvod neplatnosti zmluvy má nekalosúťažnú relevanciu, ak ide o:¹¹

- a. objektívne porušenie všeobecnej právnej normy, a to bez ohľadu na jej obsah či účel,¹²
- b. musí ísť o zásah citelný, teda mať nie len zanedbateľný vplyv na súťaž, pričom v oblasti spotrebiteľského práva postačí možnosť citelného zásahu a
- c. porušenie predpisov sa má odvíjať od výkladu, ktorý už nie je rozumne akceptovateľný, a preto musí ísť o porušenie právnych noriem, ktoré nepripúšťajú rôzny výklad.

Z prehľadu vidíme, že neplatné zmluvné dojednanie bude posudzované optikou skutkovej podstaty obdobnej porušeniu verejnoprávnych predpisov ale bez účelovej špecifikácie noriem, ktoré mali byť porušené.

O mesiac neskôr rozhodol podobne aj nemecký Spolkový súdny dvor (BGH) v prípade profesionálneho predávajúceho na *ebay*, ktorý vo svojich obchodných podmienkach vylúčil svoju zodpovednosť za vady predanej veci.¹³ BGH vychádzal z toho, že klauzuly vylučujúce alebo obmedzujúce nároky z vád v spotrebiteľských zmluvách môžu byť posudzované aj ako nekalé obchodné praktiky. Podľa BGH konanie, ktoré odporuje pravidlám

Geschäftsbedingungen? *Neue Juristische Wochenschrift*, 2008, s. 177 a nasl.

¹⁰ OGH sp. zn. 4 Ob 99/09a z 23. 2. 2010.

¹¹ Prunbauer – Glaser, M. AGB-Kontrolle über das UWG? *Recht und Wettbewerb*. November 2010, s. 4 a nasl.

¹² Na rozdiel od požiadavky nemeckej doktríny, vyžadujúcej pravidlo, ktoré pôsobí *marktverhaltensregelnd*.

¹³ BGH sp. zn. I ZR 34/08 z 31. 3. 2010.

⁸ Csach, K. Štandardné zmluvy. Aleš Čeněk. Plzeň, 2009, s. 123 a nasl. a s. 126 a nasl.

⁹ Zásadnejšie najmä Köhler, H. Konkurrentenklage gegen die Verwendung unwirksamer Allgemeiner

preberajúcim európske predpisy spravidla porušuje aj vyžadovanú odbornú starostlivosť. Rozhodujúce však bolo to, že doložka o obmedzení zodpovednosti za vady alebo škodu predstavujúca neprijateľnú klauzulu a porušujúca pravidlá o zodpovednosti za vady pri spotrebiteľskej kúpe tovaru predstavuje porušenie pravidla regulujúceho tržové správanie sa v zmysle § 4 č. 11 nemUWG, a možný je tak aj jej postih konkurentom.¹⁴ Podľa iného rozhodnutia BGH je aj reklama s klauzulou o vylúčení zodpovednosti za vady súťažným konaním: „Dojednanie vylúčenia nárokov zo zodpovednosti za vady je spôsobilé ušetriť podnikateľovi náklady, ktoré vzniknú tým, že – hoci neplatné – vylúčenie zodpovednosti kupujúceho odradí, aby si svoje nároky uplatnil. Podnikateľ tým získa možnosť ponúkať za tovar nižšie ceny. Napadnutá klauzula je preto spôsobilá podporiť predaj tovaru porušiteľa.“¹⁵

V oboch krajinách tak dostali konkurenti k dispozícii ďalší prostriedok konkurenčného boja, a to či už v rámci bežného režimu nekalej súťaže, alebo jej konkretizácie – úpravy nekalých obchodných praktík. V slovenskom a asi aj v českom práve nemusí byť situácia zásadne odlišná.

Odhliadnuc od zoznamu osobitných skutkových podstát agresívnych a klamlivých obchodných praktík sledujeme, či zahrnutím neprijateľnej/nekalej podmienky nie sú naplnené podmienky generálnej klauzuly nekalých obchodných praktík (porušenie odbornej starostlivosti a potenciál ohroziť správanie sa spotrebiteľa),¹⁶ či už v zmysle § 7 ods. 2 slovenského zákona o ochrane spotrebiteľa¹⁷ ale aj smernice o nekalých obchodných praktíkach.

Vychádzajme z toho, že nie je *pojmovo* vylúčené, aby nekalou obchodnou praktikou bolo aj používanie určitého zmluvného dokumentu, dovoľávanie sa jeho obsahu či oboznamovanie spotrebiteľa s ním. Podmienku, podľa ktorej by neprijateľná/nekalá podmienka mala mať **spôsobilosť narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa** považujeme vzhľadom

na už uvedené (potenciál odvrátiť spotrebiteľa od uplatňovania si práva a podobne) za splnenú. Otázku, či zahrnutím neprijateľných/nekalých podmienok došlo k **porušeniu odbornej starostlivosti** sa podľa názoru autora žiada vnímať v dvoch smeroch.

Po prvé, ako **protiprávnosť**, teda ako rozpor so zákazom neprijateľných / nekalých zmluvných podmienok, ktorý by mal byť posudzovaný podobne ako v prípade abstraktnej kontroly spotrebiteľských zmlúv (v konaní na základe žaloby iniciovanej spotrebiteľským združením), a teda bez ohľadu na konkrétny prípad individuálneho spotrebiteľa. Výsledkom sporu bude totiž nie len rozhodnutie o právach a povinnostiach v konkrétnom prípade, ale generálny zákaz používania nekalých podmienok (aj keby v určitej zmluvnej konštelácii sa mohli javiť ako prijateľné, napríklad s ohľadom na konkrétny predmet zmluvy).

A po druhé, protiprávnosť má byť **neospravedlivo**, resp. konanie podnikateľa má byť neodôvodnené. Myslíme si, že nekalá obchodná praktika by mala byť sankcionovaná v zmysle generálnej klauzuly ako porušenie odbornej starostlivosti až v prípade, ak rozumný podnikateľ (odborná starostlivosť, nie *ex ante* neomylnosť) mohol považovať klauzulu za neprijateľnú. Najmä v sporných prípadoch, nedostatku výsledkov rozhodovacej činnosti súdov by nemalo každé porušenie zákazu neprijateľnej klauzuly, ustálené *ex post* byť považované za porušenie odbornej starostlivosti podnikateľa (porovnaj už uvedenú argumentáciu OGH). Minimálne malý či stredný podnikateľ je v prvom rade podnikateľom a nie právnym expertom.

Porušenie zákazu neprijateľných / nekalých klauzúl by tak mohlo spravidla predstavovať nekalú obchodnú praktiku (s výnimkou vyššie uvedenej odôvodnenosti / ospravedlňovateľnosti počínania si porušiteľa). Zmluvnoprávna korekcia tak môže byť podľa slovenského, ale zrejme aj podľa českého práva uskutočnená aj cestou nekalosúťažnej konkurenčnej žaloby.

Iné dôvody neplatnosti zmluvného dojednania ako nekalá obchodná praktika?

Vynára sa otázka, aké ďalšie dôvody neplatnosti, resp. porušenie akých iných noriem zmluvného práva by mohli predstavovať nekalú obchodnú praktiku? Právo nekalej súťaže, úprava nekalých obchodných praktík či iná regulácia férovosti vystupovania podnikateľa na trhu by nemala stavať na hlavu základné východiská zmluvnopráv-

¹⁴ Potvrdené aj BGH sp. zn. I ZR 45/11 z 31. 5. 2012 vo vzťahu k neurčitej dobe dodania.

¹⁵ BGH sp. zn. I ZR 140/08 z 19. 5. 2010.

¹⁶ K stupňovitému testovaniu pri posudzovaní nekalých obchodných praktík pozri aj Dobrovodský, R. Test nekalosti správania sa podnikateľov k spotrebiteľom v slovenskom práve. *Ingerencia súdov do súkromnoprávných zmlúv: Zásahy súdov do kontraktčného procesu*. Pezinok. Justičná akadémia SR, 2013, s. 125-152.

¹⁷ Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

nej regulácie. Iba taký dôvod neplatnosti, ktorý nie je obmedzený na vyrovnanie práv a povinností medzi zmluvnými stranami a ktorý môže mať dôsledky na postavenie tretej osoby by mal byť posudzovaný ako nekalá obchodná praktika. Ak by išlo iba o porušenie takého pravidla správania sa, ktoré je postihované relatívnou neplatnosťou, resp. inou formou obmedzenej napadnuteľnosti právneho úkonu, nie je dôvod, aby do tohto právneho vzťahu zasahovali tretie osoby, vrátane konkurentov. Rovnako by nárok nemal byť dôvodný v prípade, ak nekalosť určitého zmluvného dojednaní nemôže viesť k súťažnej výhode porušiteľa (napríklad v prípade, ak by takúto doložku používal aj sám konkurent, alebo ak by predstavovala tzv. *market standard*).

Rozhodnutie zákonodarcu o obmedzenom rozsahu napadnuteľnosti právneho úkonu by sa malo pretaviť aj do práva nekalej súťaže, resp. nekalých obchodných praktík. V prípade porušenia spotrebiteľského práva však s ohľadom na možnosť abstraktnej kontroly zmluvného dojednaní združeniami nebude toto obmedzenie zohrávať zásadnejšiu rolu. Avšak, aj do ochrany pred nekalými praktikami sa žiada vinterpretovať závery judikatúry Súdneho dvora EÚ vo vzťahu k podmienenej platnosti neprijateľnej podmienky. Preto, ak sa spotrebiteľ – súc súdom poučený – rozhodne, že sa bude dovolávať neprijateľnej podmienky, stráca sa protiprávnosť a nepôjde ani o nekalú obchodnú praktiku.

Priznajme, že vo výsledku pôjde o požiadavku obdobnú nemeckému právu vyžadujúcemu rozpor s pravidlom regulujúcim trhovú správanie sa podnikateľa.

Kolízia nárokov z nekalej súťaže a abstraktnej ochrany neprijateľných zmluvných podmienok

Z uvedeného vyplýva, že rovnaký účinok by mohol byť dosiahnutý dvoma rozdielnymi mechanizmami: konkurenčnou žalobou na zdržanie sa určitej nekalej obchodnej praktiky, alebo žalobou na zdržanie sa používania nekalých zmluvných podmienok. Samotná skutočnosť, že v rámci úpravy nekalých zmluvných podmienok nie sú výslovne prípustné konkurenčné žaloby (na rozdiel od žalôb spotrebiteľských združení) ešte nemá obmedzovať možnosť konkurenta na základe inej právnej úpravy zvoliť procesný postup, ktorého efektom je uloženie povinnosti zdržať sa používania neférových zmluvných klauzúl. Nezdá sa, že by existo-

vala určitá hierarchia medzi jednotlivými nárokmi, resp. predpismi ich upravujúcimi.¹⁸

Efekt účinnej konkurenčnej ochrany na zmluvy medzi porušiteľom a tretími stranami

Samotné pripustenie nároku konkurenta na zdržanie sa používania určitých zmluvných dojednaní (či už prostredníctvom ochrany pred nekalými obchodnými praktikami či generálnou skutkovou podstatou nekalej súťaže) nám ale ešte nedáva odpoveď na to, aké dôsledky má táto ochrana na zmluvu medzi porušiteľom a treťou osobou. Môžeme zopakovať východisko, že právo nekalej súťaže, vrátane úpravy nekalých obchodných praktík nemá automaticky priamy dopad na platnosť zmlúv.

Podľa nášho názoru úspešná nekalosúťažná konkurenčná žaloba nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu medzi porušiteľom a treťou osobou. Neprijateľné doložky sú už postihované v režime absolútnej neplatnosti (neprihliada sa na ne od počiatku, bez ohľadu na prípadné súdne potvrdenie ich neprijateľnosti).¹⁹ Súdna rozhodnutie na základe konkurenčnej žaloby by malo mať podobný účinok ako rozhodnutie o abstraktnej kontrole neprijateľných podmienok. Zo samotného rozhodnutia o konkurenčnej žalobe o zdržanie sa používania nekalých klauzúl si zmluvný partner porušiteľa nebude môcť priamo odvodzovať majetkové práva (nepredstavuje pre neho exekučný titul, iba ustálenie určitej právnej otázky). Ani cestou nároku na odstránenie protiprávneho stavu nemôže konkurent dosiahnuť uloženie nejakej povinnosti porušiteľovi voči tretej osobe, jeho zmluvnému partnerovi.

Môže byť položená otázka, či sa na rozsudok vydaný na základe žaloby konkurenta má aplikovať § 53a ods. 1 slovenského Občianskeho zákonníka, ktorým chcel zákonodarcu zrejme kompenzovať nedostatočné využívanie abstraktnej kontroly spotrebiteľských zmlúv.²⁰ Po vecnej stránke ale odpoveď

¹⁸ Rovnako aj Köhler, op. cit. s. 178.

¹⁹ S prihliadnutím na už spomenuté právo spotrebiteľa dovolávať sa ich platnosti. Takže ide skôr o obrátenú relatívnu neplatnosť právneho úkonu.

²⁰ Podľa § 53a ods. 1 OZ: „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo neprižnal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto

na takúto otázku nemá zásadný význam. Rozsudok v prípade úspechu žalobcu bude zniet' na zdržanie sa používania určitých zmluvných podmienok, a to bez ohľadu na konkrétneho zmluvného partnera. Samotný rozsudok na základe žaloby konkurenta bude, vzhľadom na univerzálnu povahu uložených povinností, smerovať k rovnakému účinku, ako by vyplýval z tohto ustanovenia.

Zmluvnoprávne odčerpanie nekalosúťažnej výhody ako dôvod vylučujúci nároky z nekalej súťaže?

Kolízia zmluvných a nekalosúťažných nárokov rôznych osôb môže spočívať aj v tom, že zmluvný partner porušiteľa si uplatní určitý nárok, ktorý vymazáva výhodu vyplývajúcu z porušiteľovho nekalosúťažného konania a otázkou bude, ako sa táto zmena stavu premietne do prípadného nekalosúťažného sporu porušiteľa a konkurenta.

Pokiaľ nie je konkurentom uplatnený majetkový nárok, ale nárok na zdržanie sa používania nekalých podmienok, tak nie je potrebné riešiť dôsledky individuálnej kompenzácie na postavenie konkurenta – kým hrozí riziko opakovania, nárok na zdržanie sa používania by mal byť odôvodnený. Nevylučujeme však, že prípadný individuálny nárok napr. na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnený si zmluvným partnerom porušiteľa vynuluje súťažnú výhodu porušiteľa voči konkurentovi, a teda by mala byť v takom prípade konkurenčná žaloba zamietnutá. Opačne to však neplatí. Aj keby si konkurent už úspešne uplatnil kompenzáciu nekalosúťažnej výhody, nemôže to viesť k vylúčeniu nárokov zmluvnej strany voči porušiteľovi.

Záver

V príspevku sme sa snažili rozvinúť úvahu o tom, či aj neplatné zmluvné dojednanie môže predstavovať nekalosúťažné konanie, ktoré by mohlo byť postihované aj súťažiteľom. S poukazom na rakúsku a nemeckú doktrínu sme dospeli k pozitívnej odpovedi. Nie však každý rozpor s kogentným pravidlom zmluvného práva predstavuje bez

d'alšieho nekalú súťaž, resp. nekalú obchodnú praktiku, ale vždy je potrebné *in concreto* zistiť, či sú splnené podmienky generálnej klauzule nekalej súťaže alebo nekalých obchodných podmienok. *Hajnom* uvádzaná hrozba, že právo nekalej súťaže sa zmení v akýsi druh spotrebiteľského práva, ktoré iba nepriamo chráni súťažiteľa²¹ tak postupne dostáva ďalší rozmer.²²

Summary

The author tried to elaborate on the issue whether an invalid contract term could be also considered unfair commercial practice or a violation of rules on unfair competition which could be enforced not only by the contractual party, but also by competitors. In accordance with the recent Austrian and German case-law the author pleaded for the applicability of general clause of unfair commercial practices on breach of consumer contracts regulation (unfair term). Thereby a void contractual term (unfair term) may fulfill the criteria set for an unfair commercial practice. However, not every conflict with mandatory contract law regulation fulfills the criteria of unfair commercial practices or unfair competition in general as the applicability of the general clause – whether within unfair competition or unfair commercial practices – is to be tested in concreto.

In order to equal a violation of the regulation on contract law to a violation of the regulation on unfair commercial practices or unfair competitions, the nullity of a contractual stipulation should fulfill at least following criteria. The contract law rule which was violated had to address the commercial behavior of the party, its violation had to have an economic impact on the competitor and shall not be directed solely towards the contractual parties and their protection. Moreover, the general clause of unfair commercial practices requires a breach of professional diligence. Not every violation of contract law regulation shall be sufficiently relevant to establish a violation of professional diligence (i.e. if the unfairness of a contractual stipulation has yet not been settled by case-law nor legal science). The same should apply to the general clause of unfair competition.

podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučenie.“

²¹ Hajn. Op. cit. s. 30.

²² Príspevok je súčasťou riešenia projektu podporovaného Agentúrou na podporu výskumu a vývoja na základe zmluvy č. APVV-0518-11.